

ΕΦΗΜΕΡΙΣ ΤΗΣ ΚΥΒΕΡΝΗΣΕΩΣ

ΤΟΥ ΒΑΣΙΛΕΙΟΥ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ.

ΑΡΙΘ. 20.

1836.

ΕΝ ΑΘΗΝΑΙΣ, 15 Μαΐου.

ΣΥΝΟΨΙΣ ΤΩΝ ΕΜΠΕΡΙΕΧΟΜΕΝΩΝ.

Διατάγματα. 1) περί των απαιτήσεων των νεοφύτων ως προς τὰ ιδιόκτητα αὐτῶν κτήματα, τὰ διατεθέντα ὑπὸ τοῦ δημοσίου. — 2) περί τῆς ἐκτέλεσως τοῦ σχεδίου τῆς πόλεως Ἀθηνῶν. — Περί ἐνθλιότητος τιῶν. — Διορισμοί.

ΔΙΑΤΑΓΜΑ

Περί των απαιτήσεων των νεοφύτων ως προς τὰ ιδιόκτητα αὐτῶν κτήματα, τα διατεθέντα ὑπὸ τοῦ δημοσίου.

Ο Θ Ω Ν

Ε Λ Ε Θ Θ Ε Ο Υ

ΒΑΣΙΛΕΥΣ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ.

Ἐπὶ ταῖς κοιναῖς προτάσεσι τῆς Ἡμετέρας ἐπὶ τῶν Ἐσωτερικῶν καὶ τῶν Οἰκονομικῶν Γραμματείας, περί των απαιτήσεων των νεοφύτων (βαπτισμένων Ὀθωμανῶν καὶ ἀπογόνων αὐτῶν), ὡς πρὸς τὰ ιδιόκτητα αὐτῶν κτήματα, τὰ δημευθέντα ὑπὸ τῆς κυβερνήσεως εἰς τὸ διάστημα τῆς ἐπανστασεως, ἀπεφασίσαμεν καὶ διατάττομεν.

Ἄρθρ. 1.

Ἡ δι' ἀποφάσεως τῆς βουλῆς καὶ ψηφίσματος ἀπὸ 18 (30) Σεπτεμβρ. καὶ 23 Σεπτεμβρ. (5 Ὀκτωβρ.) 1830 τοῦ κυβερνήτου Καποδίστρια ἐγκριθεῖσα εἰς τοὺς νεοφύτους, ἀποζημίωσις διὰ τὰ ῥηθέντα ιδιόκτητα αὐτῶν κτή-

ματα, ἐπικυρεῖται καὶ διὰ τοῦ παρόντος, ὡς ἔγινε τοῦτο προσωρινῶς καὶ διὰ τοῦ ἀπὸ 18 (30) Νοεμβρίου 1833 διατάγματος.

Ἄρθρ. 2.

Ἐκαστος νεόφυτος (βαπτισμένος Ὀθωμανός) καὶ ἐκάστη οἰκογένεια νεοφύτου (καταγομένη ἀπὸ νεοφύτου ἢ ἀπὸ Ὀθωμανῶν), ἀφ' ὧσων προσώπων καὶ ἀνδρῶν συγκαταί, καὶ εἰς ὁποίας οἰκογενειακὰς περιπτώσεις καὶ ἂν εὐρίσκηται ἕκαστον πρόσωπον, θέλει ἐπομένως ἔχει δικαίωμα διὰ τὰ ιδιόκτητα κτήματα (τὰ ἀκίνητα) ὅσα ἀνήκουν εἰς αὐτὴν ἐντὸς τῆς Ἑλλάδος πρὶν τῆς δημεύσεως, εἰς ἀποζημίωσιν ἐξισουμένην μετ' ἐτήσιον καθάρων εἰσόδημα 200 ἕως 1000 φοινίκων, ἢ 194-970 δραχμῶν, κατὰ τὸ ἀπὸ 30 Ἰανουαρ. (11 Φεβρ.) 1835 διατάγμα ἐφημ. κυβερνήσεως σελ. 51). Ἄν τὰ δημευθέντα κτήματα δὲν ἔδιδον 200 φοιν. ἢ 194 δραχ. ἐτησίως, ἢ ἀποζημιώσιν, θέλει προσμετᾶσθαι πρὸς τὴν ποσότητα τοῦ κτήματος. Το δικαίωμα τοῦτο τῆς ἀποζημιώσεως ἀήκει μόνον εἰς τοὺς βαπτισμένους Ὀθωμανούς ἢ νεοφύτους, τοὺς ὄντας κατ'

εἰθεῖαν γραμμὴν ἀπογόνους ὀθωμανῶν, προϋποτιθεμένου, ὅτι κατοικοῦν εἰς τὴν Ἑλλάδα πρὶν τῆς 18 (30) Σεπτεμβρίου 1830. Οἱ πλάγιοι συγγενεῖς ἀποκλείονται αὐτοῦ.

Ἄρθρ. 3.

Ἡ ἀποζημίωσις αὐτῆ εἶναι ἄσχετος μὲ τὰ δικαιώματα, ὅσα ὁ νεόφυτος δύναται νὰ ἔχη καὶ ἐκ τοῦ νόμου τῆς προικοδοτήσεως καὶ τῶν λοιπῶν ὀρισμῶν περὶ τῶν ἐκδουλεύσεων εἰς τὴν πατρίδα κατὰ τὸν ἀγῶνα.

Ἄρθρ. 4.

Ἡ εἰς τὸ ἄρθρον 2 ἀναφερομένη ἀποζημίωσις θέλει κυρίως λαμβάνεσθαι ἀπὸ τὰ δημευθέντα κτήματα τῶν ἀποζημιωτέων νεοφύτων, ἐπὶ ὑποθέσει, ὅτι αὐτὰ εὐρίσκονται ἀκόμη ἀνεκποίητα μεταξὺ τῶν δημοσίων κτημάτων, καὶ ὅτι τὸ δημόσιον δύναται νὰ διαθέτῃ αὐτὰ ἀκόμη ἐλευθέρως ὡς πρὸς τὸ πολιτικὸν δίκαιον. Εἰς ἐναντίαν περιπτώσιν ἡ ἀποζημίωσις γίνεται ἀπὸ τὰ λοιπὰ διαθέσιμα καὶ εἰς τὸ ἄρθρον 5 ἔδαφ. 1 τοῦ περὶ προικοδοτήσεως νόμου σημειούμενα ἐθνικὰ κτήματα, χωρὶς ὁμῶς νὰ θεωρηθῇ ἡ ἐνεστῶσα κατάστασις τῆς καλλιέργειας τῶν πρὸς ἀποζημίωσιν προσδιοριζομένων ἀντικειμένων.

Ἄν τὸ δημευθὲν ἀντικείμενον ἦτον κτίριον, ἐρείπωθὲν ἔκτοτε ἢ μὴ ὑπάρχον πλέον, ἀποδίδεται εἰς τὸν νεόφυτον τὸ παλαιὸν οἰκόπεδον, καὶ ἂν τοῦτο δὲν ἦναι διαθέσιμον πλέον, ἄλλο ἴσης ἀξίας. Ἄν δὲ ὑπάρχῃ καὶ τὸ κτίριον, ἀλλὰ δὲν εἴμπορεῖ νὰ ἐπιστραφῇ, θέλει δίδεσθαι πρὸς ἀποζημίωσιν ἄλλο ἐθνικὸν οἰκοδόμημα ἴσης ἀξίας.

Ἄρθρ. 5.

Ἄν δοθῇ ὡς ἀποζημίωσις εἰς νεόφυτον, συγκαταθέσει αὐτοῦ, ἀντικείμενον ἀδιαίρετον ἀνωτέρας ἀξίας ἀπὸ τὸ δημευθὲν, θέλει πληρῶσει οὗτος τὸ περιπλέον εἰς δέκα ἐτησίους δόσεις εἰς τὸ ταμεῖον, δίδων κατὰ τὸ 12 ἄρθρ. τοῦ περὶ προικοδοτήσεως νόμου τόκον δι' αὐτὸ 6 τοῖς 100 ἐξαντιᾶς ὁ νεόφυτος, ὁ οἰκοδομήσας ἢ μέλλον νὰ οἰκοδομήσῃ οἰκίαν ἐπὶ ἐθνικῆς γῆς, κατὰ τὸ ψήφισμα τῆς 26 Αὐγούστου (7 Σεπτεμβρ.) 1830 δὲν θέλει πληρῶσει οὐδὲν ὡς ἀποζημίωσιν εἰς τὸ δημόσιον διὰ τὸ οἰκόπεδον, ἐπὶ ὑποθέσει ὅμως, ὅτι ὑπάγεται εἰς τὴν κατηγορίαν τῶν περιεχομένων εἰς τὸ ρηθὲν ψήφισμα.

Ἄρθρ. 6.

Τὰ εἰς τοὺς νεοφύτους ὡς ἀποζημίωσις διδόμενα κτήματα μεταβαίνουν εἰς αὐτοὺς ὡς πλήρης καὶ ἐλευθέρως πάσης δημοσίου ὑποθήκης ἰδιοκτησία.

Αἱ περιστάσεις αἱ εἰς τὰ ἄρθρα 13, 14 καὶ 15 τοῦ γ' κεφαλαίου, τοῦ περὶ προικοδοτήσεως νόμου ἀναφερόμεναι, ἐφαρμόζονται ἐπομένως ἀναλόγως καὶ εἰς τὰ κτήματα ἐκεῖνα. Ὁ νεόφυτος θέλει πληρῶνει ἀπὸ τὰ πρὸς ἀποζημίωσιν δοθέντα αὐτῷ κτήματα μόνον ἀπλοῦν δέκατον, μέχρι τῆς εἰσαγωγῆς γενικοῦ φόρου ἐγγείου. Δὲν

ὑποχρεοῦται δὲ εἰς καταβολὴν τῆς τιμῆς τῆς παραχωρησεως, ὡσάκις δὲν ἐφαρμόζεται τὸ ἄρθρον 5 ἔδαφ. 1.

Ἄρθρ. 7.

Πρὸς ἐκτίμησιν τῆς ἀποζημιώσεως (ἄρθρ. 2) θέλουν χρησιμεύσει ὡς νομικαὶ βάσεις, ἡ πολιτικὴ στάσις, ἡ ἐπιστημότης τοῦ νεοφύτου, καὶ ἡ κατὰ τὴν ἐποχὴν τῆς δημεύσεως περιουσία του, πρὸ πάντων δὲ τὸ μέγεθος καὶ ἡ σημαντικότης τῶν δημευθέντων ἰδιωτικῶν κτημάτων. Τὸ ἐτήσιον καθαρὸν εἰσόδημα τῶν πρὸς ἀποζημίωσιν διδομένων κτημάτων εὐρίσκεται, ἂν ἀπὸ τὸ ἐτήσιον εἰσόδημα αὐτῶν ἀφαιρεθῶν τὰ ἐξοδα τῆς συνήθους καλλιέργειας (ἀλλ' ὄχι καὶ ἡ ἔκτακτος καταβολὴ τῆς πρώτης καλλιέργειας) καὶ τὸ δέκατον ἢ ὁ ἐγγεῖος φόρος.

Ἄρθρ. 8.

Ἐκαστος νεόφυτος νομίζων, ὅτι ἔχει δικαίωμα εἰς τὴν ἐν τῷ παρόντι διατάγματι ἀναφερομένην ἀποζημίωσιν, ὑποχρεοῦται ἐντὸς ἐξ μηνῶν τὸ πολὺ ἀπὸ τῆς σήμερον νὰ γνωστοποιήσῃ τὸ δικαίωμα τοῦτο δι' ἐγγράφου ἀναφορᾶς εἰς τὴν Γραμματεῖαν τῆς Οἰκονομίας. Μετὰ τὴν παρέλευσιν τῆς προθεσμίας ταύτης ἡ Γραμματεία θέλει πέμπει εἰς τοὺς ἀνήκοντας οἰκονομικοὺς ἐπιτρόπους ἀποστάσματα ἀπὸ τὰς σημειώσεως τῆς ἀποζημιώσεως, τὰς γενομένας κατὰ συνέπειαν τοῦ ἀπὸ 23 Σεπτεμβρ. 1830 ψηφισματος καὶ τῶν μεταγενεστέρων διατάξεων, αἵτινες ὅμως πρέπει ν' ἀναθεωρηθῶν καὶ νὰ συμπληρωθῶν μέχρι τοῦ καιροῦ ἐκείνου. Οὗτοι συμφώνως μὲ τὸν ἀνήκοντα ἐπαρχον, τὸν δήμαρχον ἢ δημογέροντα καὶ τὸν νεόφυτον θέλουν ἐγγράφει εἰς πρωτόκολλον τὸ μέγεθος τῆς ἀποζημιώσεως καὶ τὸ παραχωρητέον κ. ἢ κ. Τὰς περὶ τούτου ἐγγράφους πράξεις, τὰς ὁποίας θέλουν ὑπογράψει ὅλοι οἱ παρεστώτες ἰδιοχειρῶς, θέλει καθυποβάλλει ὁ οἰκονομικὸς ἐπίτροπος εἰς τὴν ἐπὶ τῶν Οἰκονομικῶν Γραμματεῖαν ἀμέσως, ἢ τις θέλει, συμφώνως μὲ τὴν ἐπὶ τῶν Ἐσωτερικῶν, καθυποβάλλει αὐτὰς μετὰ γνωμοδοτήσεως εἰς τὴν Ἡμετέραν ἔγκρισιν. Ἐπὶ τῇ βάσει τῆς ἐγκρίσεως ταύτης θέλει παραδίδεσθαι εἰς τὸν νεόφυτον τὸ εἰς ἄρθρ. 16 τοῦ περὶ προικοδοτήσεως νόμου ὀριζόμενον ἐγγράφον ἰδιοκτησίας, καὶ θέλει φροντίζει ὁ οἰκονομικὸς ἐπίτροπος περὶ τῆς παραδόσεως τοῦ κτήματος. Ἐντὸς 9 μηνῶν ἀπὸ τῆς ἡμερομηνίας τοῦ παρόντος αἱ δύο Γραμματεῖαι χρεωστοῦν ν' ἀποπερατώσουν τὴν ἐργασίαν τῆς ἀποζημιώσεως τῶν νεοφύτων. Ἡ ἐπὶ τῶν Οἰκονομικῶν Γραμματεῖα θέλει ὀδηγήσει ἀνηκόντως τοὺς οἰκονομικοὺς ἐπιτρόπους καὶ τοὺς ἐπάρχους, διὰ νὰ κατορθωθῇ ὁ πρῶτος σκοπὸς τοῦ παρόντος διατάγματος.

Ἄρθρ. 9.

Ὅσοι νεόφυτοι ἀποζημιώθησαν ἤδη ἀπὸ τὴν ἑλληνικὴν Κυβέρνησιν, ἐπὶ τῆς δημοσιεύσεως τοῦ εἰς τὸ ἄρθρον 1 ἀναφερομένου ψηφισματος τῆς βουλῆς, μένουσιν εἰς ἐντελῆ

κτῆσιν τῶν δοθέντων αὐτοῖς κτημάτων, ὑπὸ τὰς ἀνωτέρω εἰς τὸ ἄρθρον ὅ ἀναφερομένης περιστάσεως, καὶ χωρὶς νὰ ὑποχρεοῦνται ν' ἀποδώσουν εἰς τὸ δημόσιον, τὸ τυχόν περιπλέον τῆς ἀποζημιώσεως. Ἄφ' ἑτέρου δὲν ἔχουν δικαίωμα εἰς ἀναπλήρωσιν ἢ αὐξήσιν τῆς ἀποζημιώσεως.

Εἰς τὴν ἐπὶ τῶν Ἐσωτερικῶν καὶ τῆς Οἰκονομίας Γραμματεῖαν ἀνατίθεται ἡ κοινοποίησις καὶ ἐκτελέσεις τοῦ παρόντος διατάγματος, δημοσιευτέου διὰ τῆς ἐφημερίδος τῆς κυβερνήσεως.

Ἐν Ἀθῆναις, τῇ 21 Ἀπριλ. (10 Μαΐου) 1836

Ο Θ Ω Ν.

ΑΡΜΑΝΣΠΕΡΓ,
Ἀρχιγραμματεὺς
τῆς Ἐπικρατείας.

ΑΡ. ΜΑΝΣΟΛΑΣ,
Γραμματεὺς τῆς Ἐπικρατείας
ἐπὶ τῶν Ἐσωτερικῶν.

Γ. ΑΑΣΣΑΝΗΣ,
Διευθυντῆς
τῆς ἐπὶ τῶν Οἰκονομ. Γραμματείας.

ΔΙΑΤΑΓΜΑ

Περὶ τῆς ἐκτελέσεως τοῦ σχεδίου τῆς πόλεως Ἀθηνῶν.

Ο Θ Ω Ν

Ε Λ Ε Θ Θ Ε Ο Υ

ΒΑΣΙΛΕΥΣ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ.

Ἐπιθυμοῦντες νὰ ἐξομαλύνωμεν τὰς δυσκολίας, ὅσας αἱ ἀρχαὶ ἀπαντᾶσι περὶ τὴν ἐκτέλεσιν τοῦ σχεδίου τῆς πόλεως Ἀθηνῶν, καὶ νὰ συμβιβάσωμεν τὰς μεταξὺ τῶν ἰδιοκτητῶν περὶ τῶν οἰκοπέδων αὐτῶν ἀναφουρέντας διαφλονεϊκῆσεις, ἐπι τῇ προτάτει τῆς ἡμετέρας ἐπὶ τῶν Ἐσωτερικῶν Γραμματείας, ἀπεφασίσαμεν καὶ διατάττομεν.

Ἄρθρ. 1.

Πᾶς, ὅστις οἰκοδομεῖ, χρεωστῆ νὰ φυλάττῃ τὴν εὐθυγραμμίαν καὶ ἰσοπέδωσιν, τὰς ὁποίας ὁ ἀρμόδιος μηχανικός θέλει τῷ διαγράψῃ ἐπὶ τοῦ γηπέδου· εἰδὲ μὴ, ὑποχρεῦται νὰ ἰσοπεδώσῃ καὶ καθαρίσῃ τὸ οἰκόπεδον δι' ἐξόδων τοῦ ἰδιοκτήτου.

Ἄρθρ. 2.

Ὅσάκις ἡ γραμμὴ τέμνει ἐν ἢ πολλὰ οἰκόπεδα εἰς τρόπον, ὥστε οἱ πλάγιοι τοῖχοι ἢ τὰ μεσότοιχα λαμβάνουσιν ἐκ τούτου πλαγίαν θέσιν, σχηματίζοντα ἀμβλείας ἢ ὀξείας γωνίας, ὑποχρεοῦνται οἱ οἰκοδοποῦντες νὰ μεταρρυθμίσουν τὰ σύνορα τῶν οἰκοπέδων τῶν, ὥστε αἱ πλευραὶ τῶν οἰκῶν νὰ ἔχουν θέσιν ὀρθογώνιον.

Ἡ διάταξις αὕτη θέλει προ πάντων τηρηθῆ εἰς τὰς οἰκοδομὰς τῶν τριῶν πρώτων ὁδῶν τῆς παλαιᾶς, καὶ ὄλων τῶν τῆς νέας πόλεως. Ὅσάκις ἰδιώτης ζητεῖ ἀπὸ

τὰς διοικητικὰς ἀρχὰς οἰκοδομῆς ἀδειαν, θέλει ἀναφέρει πάντοτε εἰς τὴν αἴτησίν του, ἂν συνεννοήσῃ ἢ ἢ με τοῦ γείτονός του περὶ τῆς μεταρρυθμίσεως τῶν συνόρων, ἢ ὄχι· καὶ εἰς μὲν τὴν πρώτην περίπτωσιν, ὁ τὴν ἐκτέλεσιν τοῦ σχεδίου τῆς πόλεως ἐπιφορτισμένος μηχανικός θέλει μεταβαίνει ἐπιτοπίως, διὰ νὰ πληροφορηθῆ περὶ τοῦ πράγματος, εἰς δὲ τὴν δευτέραν θέλει ἀποφασίζει αὐτὸς τὴν εἰς τὸ παρὸν ἄρθρον ὀριζομένην μεταρρυθμίσιν.

Ἐκάστη οἰκοδομὴ γενομένη ἐναντίον τοῦ ὄρου τούτου, θέλει καταδαφίζεται δι' ἐξόδων τοῦ ἰδιοκτήτου.

Ἄρθρ. 3.

Ὅστις θέλει νὰ οἰκοδομήσῃ ἐπὶ μιᾷ τῶν τριῶν πρώτων ὁδῶν τῆς παλαιᾶς πόλεως, καὶ ἐφ' ὅλων τῶν ὁδῶν καὶ πλατειῶν τῆς νέας πόλεως, πρέπει νὰ ἔχῃ οἰκόπεδον διακοσίων τετραγωνικῶν πήγων ἐμβαδοῦ τοῦλάχιστον. Κάθε μικρότερον οἰκόπεδον, ὅποιονδήποτε σχῆμα καὶ ἂ. ἔχῃ, ἀνήκει εἰς τὴν κλάσιν τῶν τεμαχίων, θεωρεῖται ὡς δημοτικὴ ἰδιοκτησία καὶ διατίθεται κατὰ τοὺς περὶ τῶν τοιούτων τεμαχίων ὀρισμούς τοῦ ὁμοίου τοῦ ἡμετέρου διατάγματος ἀπὸ 30 Ἰανουαρίου (11 Φεβρουαρίου) 1834.

Ἄρθρ. 4.

Ἡ μεταρρυθμίσις τῶν συνόρων τῶν οἰκοπέδων ἐκάστης ὁδοῦ πρέπει νὰ γίνεταί εἰς τρόπον, ὥστε ἕκαστος οἰκοδοποῦντος τῶν ἐπ' αὐτῆς κειμένων οἰκῶν νὰ λαμβάνῃ ἀνάλογον μέρος προσώπου.

Εἰς περίπτωσιν παραπόνων ἀπὸ μέρους τινὸς τῶν ἰδιοκτητῶν, ὁ παρὰ τῷ γραφεῖ τῆς δημοσίου οἰκονομίας εἰς τὴν ἐπὶ τῶν Ἐσωτερικῶν Γραμματείας πρωταρχιτέκτων θέλει λαμβάνει γνώσιν αὐτῶν, καὶ ἀναφέρει εἰς τὴν ἰδίαν Γραμματείαν, ἥτις θέλει ἀποφασίζει ἀνεκλήτως.

Ἄρθρ. 5.

Ἄν κατὰ τὴν μεταρρυθμίσιν τῶν συνόρων εἴ: τῶν ἰδιοκτητῶν κερδίξῃ τόπον πρὸς ζημίαν τοῦ γείτονός του, θέλει ἀποζημιώσει αὐτὸν κατ' ἀπόφασιν δικαιοκρατικῆς ἐπιτροπῆς.

Ἄρθρ. 6.

Κατὰ τὰς ὁδοὺς τῆς Ἀθηνᾶς, τοῦ Αἰόλου, τοῦ Ἑρμοῦ, τοῦ Πειραιῶς, τῆς Μαρῆς Στροῦς καὶ τοῦ Σταδίου, καὶ εἰς τὰς Πλατείας τοῦ Ὄθωνος καὶ τοῦ Λουδοβίκου ὅλαι αἱ οἰκίαι

α'. Πρέπει νὰ ἔχουν ἐν ἰσόγειον καὶ ἐν ἀνώγειον πάτωμα·

β'. Θέλου σχηματίζει πειρὰν συνεῆ καὶ ἀδιάκοπον τὰ δὲ σχέδια ὄλων τῶν εἰς τὰς ὁδοὺς ταύτας οἰκοδομουμένων οἰκῶν θέλου καθυποβάλλεσθαι προηγουμένως εἰς τὴν ἐξέτασιν τοῦ γεωμέτρου τῆς πόλεως καὶ εἰς τὴν ἀναθεώρησιν καὶ ἔγκρισιν τοῦ μηχανικοῦ τοῦ νομοῦ.

Ἄρθρ. 7.

Ἀπαγορεύεται εἰς τοὺς ἰδιοκτήτας τῶν ἄδη οἰκοδο-

μηθεισών οικιών επί των τοιῶν μεγάλων ὁδῶν νά κάμουν εἰς αὐτάς ἐναντίον τῆς παρουσίας ἀποφάσεως θεμελιώδει ἐπισκευάς· εἰς πᾶσαν ἐκ νέου οἰκοδομήν καὶ θεμελιώδη ἐπισκευήν τῶν οἰκῶν τούτων ὀφείλουν οἱ ἰδιοκτῆται νὰ συμμορφωθῶν κατά γράμμα μέ αὐ. ἡν.

Ἄρθρ. 8.

Τὸ μεταξύ δύο οἰκιῶν μεσότοιχον θέλει οἰκοδομῆσθαι δι' ἐξόδων ἀμφοτέρων τῶν ἰδιοκτῆτων· καθ' ἣν περίπτωση σιν δὲ ὁ εἰς τῶν δύο ἤθελεν οἰκοδομῆσαι πρὸ τοῦ ἄλλου, ὑποχρεοῦται νά πληρώσῃ το ὅλον τῶν ἐξόδων τῆς οἰκοδομῆς τοῦ μεσότοιχου, ἀποζημιούμενος μετὰ ταῦτα διὰ τὸ ἤμισυ αὐτῶν ἀπὸ τῶν δεύτερον. Τοῦτο πρέπει νά σημειώνεται βῆτως ὡς ἄρθρον συμφωνίας εἰς τὴν ἐκδιδόμενην περι οἰκοδομῆς ἔγκρισιν. Τὸ μεσότοιχον τοῦτο δὲν θέλει ἔχει θύραν ἢ ἄλλο τι ἀνοίγμα, θέλει δὲ οἰκοδομῆσθαι καθ' ἡμισίαν ἐπὶ ἀμφοτέρων τῶν οἰκοπέδων.

Ἄρθρ. 9.

Τὰ κτηνοδοχεῖα καὶ αἱ ἐστὶν θέλου κατασκευάζεσθαι μέ πλίνθους· ἀπαγορεύεται δὲ νά στηρίζονται εἰς δοκοὺς ἢ ξύλα, ἢ νά κτίζονται εἰς τείχη στηριζόμενα εἰς ξυλίνας οἰκοδομῆς· πᾶσα οἰκοδομῆ ἐναντίον ταύτης τῆς διατάξεως διακόπτεται, καὶ οἱ οἰκοδομοῦντες ἰδιοκτῆται ὑποβάλλονται εἰς ποινὴν διὰ τῆς τοκτικῆς ὁδοῦ.

Ἡ ἀστυνομία μετὰ τοῦ μηχανικοῦ τοῦ νομοῦ θέλει ἐπαγρυπνεῖ εἰς τὴν ἐκτέλεσιν τοῦ παρόντος ὀρισμοῦ.

Τὰ σιδηρουργεῖα, ἀρτοποιεῖα, βυφουργεῖα, τεχνουργεῖα διασταλακτῶν, καὶ ἐν γένει πᾶσα εἰς ἐμπρησμόν ὑποκειμένη οἰκοδομῆ θέλει ἔχει τείχη στερεὰ καὶ χωρὶς ξυλοδέσματα.

Ὅλαι αἱ οἰκίαι καὶ ὅλαι αἱ οἰκοδομαὶ θέλου στεγάζεσθαι μέ κεραμιδίαι, ἢ θέλου γένει μέ δώματα.

Εἰς πάντα παραβάτην τοῦ παρόντος κανονισμοῦ, εἴτε ἰδιοκτῆτην τῆς οἰκοδομουμένης οἰκίας, εἴτε ἀρχιτέκτονα, ἐφαρμόζονται οἱ ὀρισμοὶ τοῦ ἐδαφ. I τοῦ παρόντος ἄρθρου.

Ἄρθρ. 10.

Ἀπαγορεύεται εἰς ἅπαντας· νά σμικρύνωσι τὰς ὁδοὺς ἢ πλατείας, ἢ νά παραμορφώσωσιν ὅπως δήποτε τὸ σχῆμά των· δὲν ἐπιτρέπεται εἰς τοὺς ἰδιοκτῆτας νά ἔχωσιν ὑπὲρ τὴν μίαν βαθμίδα ἐμπρὸς τῶν θυρῶν τῶν οἰκιῶν των.

Ἄρθρ. 11.

Ἀπαγορεύεται εἰς τοὺς οἰκοδομοῦντας νά καλύπτωσι τὴν ὁδὸν μέ ὕλας ἢ πύγματα οἰκοδομῶν, ὁμοίως καὶ νά ἀνοίγωσι καθ' ὅλης τῆς ὁδοῦ τὸ πλάτος, ταφοὺς πρὸς ἀπόσβεσιν ἀσέβεστον· ἢ ἀκριβῆς ἐκτελέσεις τοῦ ὀρισμοῦ τούτου ἀνατίθεται εἰς τὴν ἀστυνομίαν, ἢ εἰς θέλει φροντίζει, ὥστε τὸ ἐμπρὸς τῆς οἰκοδομῆς μέρος, τῆς ὁδοῦ, νά ἦναι πάντοτε καθαρὸν, καὶ νά μὴ κατέχεται περισσώτερον μέρος ἀπὸ τὸ διὰ τὰ πύγματα ἀπαραιτήτως ἀπαιτούμενον.

Ἐν περιπτώσει ἀπειθείας ἢ ἀστυνομία θέλει καθυρρίζει τὴν ὁδὸν δι' ἐξόδων τοῦ οἰκοδομοῦντος.

Ἄρθρ. 12.

Εἰς τὸν ἡμέτερον ἐπὶ τῶν Ἐσωτερικῶν Γραμματείαις Ἐπικρατείας ἀνατίθεται ἡ ἐκτέλεσις καὶ δημοσίευσις τῆς παρουσίας ἀποφάσεως.

Ἐν Ἀθῆναις, τὴν 9 (21) Ἀπριλίου 1836.

Καθ' ὑψηλοτάτην ἐπιταγήν

ΑΡΜΑΝΣΠΕΡΓ,

ΑΡ. ΜΑΝΣΟΛΑΣ,

Αρχιγραμματεὺς

Γραμματεὺς τῆς Ἐπικρατείας

τῆς Ἐπικρατείας.

ἐπὶ τῶν Ἐσωτερικῶν.

Περὶ ἐνηλικιότητος τινῶν.

Διὰ τῆς ἀπὸ 9 (21) Μαΐου Β. ἀποφάσεως ἐκηρύχθη ἐνήλιξ, δυνάμει τοῦ 18 νόμου τοῦ ΙΒ'. τίτλου τοῦ Α. βιβλίου τῆς ἐξαβιβλίου τοῦ Ἀρμενοπούλου, ὁ ἐκ Πατρῶν Κύριος Σπυρίδων Παπαδιαμαντόπουλος.

Διὰ τῆς ἀπὸ 10 (22) Μαΐου Β. ἀποφάσεως ἐκηρύχθη ἐνήλιξ, δυνάμει τοῦ 18 νόμου τοῦ ΙΒ'. τίτλου τοῦ Α. βιβλίου τῆς ἐξαβιβλίου τοῦ Ἀρμενοπούλου, ὁ ἐκ Λεβαδίας Κ. Ιω. Ἀνδρέας Ζάνθης.

Διὰ Β. ἀποφάσεως ἀπὸ 10 (22) Μαΐου ἐκηρύχθη ἐνήλιξ, δυνάμει τοῦ 18 νόμου τοῦ ΙΒ'. τίτλου τοῦ Α. βιβλίου τῆς ἐξαβιβλίου τοῦ Ἀρμενοπούλου, ὁ ἐκ Λεωνιδίου Κ. Π. Χ. Ἰωάννου Γιαννουσῆς.

ΔΙΟΡΙΣΜΟΙ.

Διὰ Βασιλικῆς ἀποφάσεως ἀπὸ 28 Ἀπριλίου ὁ μέχρι τοῦδε παρὰ τῷ γραφεῖω τῆς ἐπὶ τῶν Ναυτικῶν Γραμματείας ἐργαζόμενος φροντιστῆς β'. τάξεως Κ. Κλυθέριος Μυχαλάκης μετετέθη ὡς τοιοῦτος εἰς τὸ γραφεῖον τοῦ ναυτικοῦ διευθυντηρίου. Ὁ ὑπουργικὸς γραμματεὺς Κ. Α. Ρόβερτ ἀπελευθῆ τῶν χρεῶν του, καὶ θέλει διορισθῆ εἰς τι λιμεναρχεῖον ἢ ὑγειονομεῖον ὡς γραμματεὺς. Ὁ Κύριος Γ. Ζοχὸς διορίσθη σημαφόρος εἰς τὸ Β. ναυτικὸν καὶ θέλει ἐργαζέται εἰς τὸ γραφεῖον τοῦ ναυτικοῦ διευθυντηρίου.

Διὰ τῆς ἀπὸ 25 Ἀπριλίου (7 Μαΐου) τ. ε. Β. ἀποφάσεως ὁ πλοίαρχος γ' τάξεως ὑπασπιστῆς τῆς Α. Μ. Κύριος Ἀντώνιος Μικαυλῆς ἐγχαρκτηρίσθη ὡς πλοίαρχος β'. τάξεως χωρὶς τινος μεταβολῆς, τῶν νῦν ἀποδύχων του.

Δι' ἄλλης Β. ἀποφάσεως τῆς 28 Ἀπριλ. (10 Μαΐου) Τ. Ε. ὁ πλοίαρχος β' τάξεως Κύριος Γ. Σαγινης διορίσθη ἀρχηγὸς τῆς κατὰ τὸ Αἰγαῖον Ναυτικῆς Μοίρας.

Δι' ἑτέρας Β. ἀποφάσεως τῆς αὐτῆς ἡμερομηνίας οἱ Κύριοι Κ. Νικόδημος καὶ Δ. Κοιμῆδης διορίσθησαν ὁ μὲν πλοίαρχος β' τάξεως, ὁ δὲ γ'.